

Про компактність класів розв'язків задачі Діріхле з обмеженнями теоретико-множинного типу

ОЛЕКСАНДР П. ДОВГОПЯТИЙ, ЄВГЕН О. СЕВОСТЬЯНОВ

(Представлена В. І. Рязановим)

Анотація. Доведено теореми про компактні класи гомеоморфізмів з гідродинамічним нормуванням, які є розв'язками рівняння Бельтрамі, характеристики яких мають компактний носій і задовольняють певні обмеження теоретико-множинного типу. Як наслідок, отримано результати про компактні класи розв'язків відповідних задач Діріхле в деякій жордановій області.

2010 MSC. Primary 30C65; Secondary 35J70, 30C75.

Ключові слова та фрази. Квазіконформний аналіз, теореми збіжності, теореми компактності, рівняння Бельтрамі.

1. Вступ

Дана стаття присвячена вивченню рівняння Бельтрамі і задачі Діріхле для нього, які активно вивчаються низкою авторів (див., напр., [1–7]).

Відносно нещодавно отримано результати щодо компактності сімей розв'язків рівнянь Бельтрамі, а також відповідної задачі Діріхле для нього (див., напр., [5] і [7]). Зокрема, отримано компактність цих розв'язків з умовами нормування $f(0) = 0$, $f(1) = 1$ і $f(\infty) = \infty$, характеристики яких задовольняють обмеження інтегрального, або теоретико-множинного типу. Окремо вивчалася задача Діріхле для рівняння Бельтрамі. Зокрема, встановлено існування відкритих дискретних розв'язків цієї задачі, а також теореми компактності їх сімей в одиничному крузі (див., напр., [5] і [6]). Метою даної публікації є отримання нових умов компактності класів розв'язків рівняння Бельтрамі і задачі Діріхле в випадку, коли їх характеристики задовольняють теоретико-множинні обмеження на дилатації. Зокрема, доведено

Стаття надійшла в редакцію 27.12.2020

компактність класів розв'язків рівняння Бельтрамі з так званим гідродинамічним нормуванням, тобто, коли ці розв'язки ведуть себе близько до тотожних відображень в околі нескінченно віддаленої точки. Аналогічні результати отримано для розв'язків задачі Діріхле у довільній обмеженій жордановій області.

Скрізь далі відображення $f : D \rightarrow \mathbb{C}$ області $D \subset \mathbb{C}$ вважається таким, що зберігає орієнтацію, зокрема, якщо f – гомеоморфізм і $z \in D$ – яка-небудь його точка диференційовності, то якобіан цього відображення в точці z невід'ємний. Для комплекснозначної функції $f : D \rightarrow \mathbb{C}$, заданій в області $D \subset \mathbb{C}$, що має частинні похідні по x і y при майже всіх $z = x + iy$, покладемо $f_{\bar{z}} = (f_x + if_y)/2$ і $f_z = (f_x - if_y)/2$. Комплексною дилатацією відображення f в точці z називається функція $\mu : D \rightarrow \mathbb{C}$, визначена рівністю $\mu(z) = \mu_f(z) = f_{\bar{z}}/f_z$ при $f_z \neq 0$ і $\mu(z) = 0$ в іншому випадку. Максимальною дилатацією відображення f в точці z називається наступна функція:

$$K_\mu(z) = K_{\mu_f}(z) = \frac{1 + |\mu(z)|}{1 - |\mu(z)|}. \quad (1.1)$$

Якщо задана вимірна за Лебегом функція $\mu : D \rightarrow \mathbb{D}$, $\mathbb{D} = \{z \in \mathbb{C} : |z| < 1\}$, то не прив'язуючись до якого-небудь відображення f будемо називати величину, що обчислюється за допомогою рівності (1.1), максимальною дилатацією відповідної функції μ . Зауважимо, що якобіан відображення f в точці $z \in D$ можна обчислити за допомогою рівності

$$J(z, f) = |f_z|^2 - |f_{\bar{z}}|^2,$$

що можна перевірити прямими обчисленнями. Неважко бачити, що $K_{\mu_f}(z) = \frac{|f_z| + |f_{\bar{z}}|}{|f_z| - |f_{\bar{z}}|}$ у всіх точках $z \in D$ відображення f , що має частинні похідні в точці z , де якобіан $J(z, f)$ не дорівнює нулю. Рівнянням Бельтрамі будемо називати диференціальне рівняння виду

$$f_{\bar{z}} = \mu(z) \cdot f_z, \quad (1.2)$$

в якому $\mu = \mu(z)$ – задана невідома функція. Регулярним розв'язком рівняння (1.2) в області $D \subset \mathbb{C}$ ми будемо називати гомеоморфізм $f : D \rightarrow \mathbb{C}$ класу $W_{\text{loc}}^{1,1}(D)$ такий, що $J(z, f) \neq 0$ при майже всіх $z \in D$. У подальшому, в розширеному просторі $\overline{\mathbb{R}^n} = \mathbb{R}^n \cup \{\infty\}$, $n \geq 2$, використовується сферична (хордальна) метрика $h(x, y) = |\pi(x) - \pi(y)|$, де π – стереографічна проекція $\overline{\mathbb{R}^n}$ на сферу $S^n(\frac{1}{2}e_{n+1}, \frac{1}{2})$ в \mathbb{R}^{n+1} , а саме,

$$h(x, \infty) = \frac{1}{\sqrt{1 + |x|^2}},$$

$$h(x, y) = \frac{|x - y|}{\sqrt{1 + |x|^2} \sqrt{1 + |y|^2}}, \quad x \neq \infty \neq y \quad (1.3)$$

(див., напр., [8, означення 12.1]). У подальшому

$$h(E) = \sup_{x, y \in E} h(x, y) \quad (1.4)$$

– хордальний діаметр множини $E \subset \overline{\mathbb{R}^n}$. Як звично, сім'я \mathfrak{F} відображень $f : D \rightarrow \overline{\mathbb{C}}$ буде називатися *нормальною*, якщо з кожної послідовності $f_n \in \mathfrak{F}$, $n = 1, 2, \dots$, можна виділити підпослідовність f_{n_k} , $k = 1, 2, \dots$, яка збігається локально рівномірно до деякого відображення $f : D \rightarrow \overline{\mathbb{C}}$ в метриці h . Якщо додатково $f \in \mathfrak{F}$, сім'я \mathfrak{F} називається *компактною*.

Множина $A \subset \mathbb{D}$ називається *інваріантно опуклою*, якщо множина $g(A)$ є опуклою для будь-якого дробово-лінійного автоморфізму g одиничного круга.

Нехай D – область в \mathbb{R}^n . Будемо говорити, що функція $\varphi : D \rightarrow \mathbb{R}$, що є локально інтегрованою в деякому околі точки $x_0 \in D$, має *скінченне середнє коливання* в точці x_0 (пишемо: $\varphi \in FMO(x_0)$), якщо

$$\limsup_{\varepsilon \rightarrow 0} \frac{1}{\Omega_n \varepsilon^n} \int_{B(x_0, \varepsilon)} |\varphi(x) - \overline{\varphi}_\varepsilon| \, dm(x) < \infty, \quad (1.5)$$

де Ω_n – об'єм одиничної кулі в \mathbb{R}^n , $\overline{\varphi}_\varepsilon = \frac{1}{\Omega_n \varepsilon^n} \int_{B(x_0, \varepsilon)} \varphi(x) \, dm(x)$ (див.,

напр., [9, розд. 2]). Зауважимо, що коли виконується умова (1.5) можлива ситуація, коли $\overline{\varphi}_\varepsilon \rightarrow \infty$ при $\varepsilon \rightarrow 0$. Також будемо говорити, що $\varphi : D \rightarrow \mathbb{R}$ – функція *скінченного середнього коливання* в області D , пишемо $\varphi \in FMO(D)$, якщо φ має скінченне середнє коливання в кожній точці $x_0 \in D$.

Нехай $M(z) \subset \mathbb{D}$, $z \in \mathbb{C}$ – деяка система множин (тобто, при кожному $z_0 \in \mathbb{C}$ символ $M(z_0)$ позначає деяку множину в \mathbb{D}). Позначимо через \mathfrak{M}_M множину всіх комплексних вимірних функцій $\mu : \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{D}$, таких що $\mu(z) \in M(z)$ при майже всіх $z \in \mathbb{C}$. Нехай K – компакт в \mathbb{C} , $M(z)$ – система множин в \mathbb{D} . Позначимо через $\mathfrak{F}_M(K)$ клас усіх регулярних розв'язків $f : \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$ рівняння (1.2) з комплексними коефіцієнтами μ , рівними нулю зовні K такими, що

$$f(z) = z + o(1) \quad \text{при} \quad z \rightarrow \infty, \quad (1.6)$$

при цьому $\mu \in \mathfrak{M}_M$. Для множини $M(z)$ покладемо

$$Q_M(z) = \frac{1 + q_M(z)}{1 - q_M(z)}, \quad q_M(z) = \sup_{\nu \in M(z)} |\nu|. \quad (1.7)$$

Одним з основних результатів статті є наступне твердження.

Теорема 1.1. *Нехай $M(z)$, $z \in \mathbb{C}$ – сім'я інваріантно опуклих компактних множин, і нехай функція Q_M є інтегрованою на K і задовольняє принаймні одну з умов: або $Q_M \in FMO(\mathbb{C})$, або для кожного $z_0 \in \mathbb{C}$ існує $\delta_0 = \delta(z_0) > 0$ таке, що*

$$\int_0^{\delta_0} \frac{dt}{tq_{M_{z_0}}(t)} = \infty, \quad (1.8)$$

де $q_{M_{z_0}}(t) = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} Q_M(z_0 + te^{i\theta}) d\theta$. Тоді сім'я відображень $\mathfrak{F}_M(K)$ є компактною в \mathbb{C} .

Перейдемо тепер до розгляду питання про компактність класів розв'язків задачі Діріхле для рівняння Бельтрамі. Розглянемо наступну задачу Діріхле:

$$f_{\bar{z}} = \mu(z) \cdot f_z, \quad (1.9)$$

$$\lim_{\zeta \rightarrow z} \operatorname{Re} f(\zeta) = \varphi(z) \quad \forall z \in \partial D, \quad (1.10)$$

де $\varphi : \partial D \rightarrow \mathbb{R}$ – наперед задана неперервна функція. Надалі вважаємо, що D – деяка однозв'язна жорданова область у \mathbb{C} . Розв'язок задачі (1.9)–(1.10) будемо вважати *регулярним*, якщо виконано одно з двох: або $f(z) = \operatorname{const}$ в D , або f – відкрите дискретне відображення класу $W_{\operatorname{loc}}^{1,1}(D)$, таке що $J(z, f) \neq 0$ при майже всіх $z \in D$.

Зафіксуємо точку $z_0 \in D$ і функцію φ . Нехай $M(z) \subset \mathbb{D}$, $z \in D$ – деяка система множин. Нехай $\mathfrak{F}_{\varphi, M, z_0}(D)$ позначає клас усіх регулярних розв'язків $f : D \rightarrow \mathbb{C}$ задачі Діріхле (1.9)–(1.10), які задовольняють умову $\operatorname{Im} f(z_0) = 0$ таких, що $\mu \in \mathfrak{M}_M$. Як і раніше, визначимо функцію $Q_M(z)$ співвідношенням (1.7), причому вважатимемо $Q_M(z) \equiv 1$ при $z \in \mathbb{C} \setminus D$. Наступне твердження узагальнює [5, теорема 2] на випадок довільних однозв'язних жорданових областей.

Теорема 1.2. *Нехай D – деяка однозв'язна жорданова область у \mathbb{C} , і нехай функція φ у (1.10) неперервна. Припустимо, що $M(z)$, $z \in D$, – сім'я інваріантно опуклих компактних множин, і нехай функція Q_M є інтегрованою в D і задовольняє принаймні одну з умов: або $Q_M \in FMO(\overline{D})$, або для кожного $x_0 \in \overline{D}$ існує $\delta_0 = \delta(x_0) > 0$ таке, що*

$$\int_0^{\delta_0} \frac{dt}{tq_{M_{x_0}}(t)} = \infty, \quad (1.11)$$

де $q_{M_{x_0}}(t) = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} Q_M(x_0 + te^{i\theta}) d\theta$. Тоді сім'я відображень $\mathfrak{F}_{\varphi, M, z_0}(D)$ є компактною в D .

2. Про збіжність гомеоморфізмів з модульними умовами

Нехай D – область в \mathbb{R}^n , $n \geq 2$, $M(\Gamma)$ – конформний модуль сім'ї кривих Γ в \mathbb{R}^n (див., напр., [8, гл. 6]). Покладемо

$$S(x_0, r) = \{x \in \mathbb{R}^n : |x - x_0| = r\}, B(x_0, r) = \{x \in \mathbb{R}^n : |x - x_0| < r\},$$

$$\mathbb{B}^n := B(0, 1), \mathbb{S}^{n-1} := S(0, 1), \Omega_n = m(\mathbb{B}^n), \omega_{n-1} = \mathcal{H}^{n-1}(\mathbb{S}^{n-1}),$$

де \mathcal{H}^{n-1} позначає $(n-1)$ -вимірну міру Хаусдорфа в \mathbb{R}^n . Якщо $n = 2$, покладемо $\mathbb{D} := B(0, 1)$. Нехай, крім того,

$$A = A(x_0, r_1, r_2) = \{x \in \mathbb{R}^n : r_1 < |x - x_0| < r_2\}.$$

Для заданих множин $E, F \subset \overline{\mathbb{R}^n}$ і області $D \subset \mathbb{R}^n$ позначимо через $\Gamma(E, F, D)$ сім'ю всіх кривих $\gamma : [a, b] \rightarrow \overline{\mathbb{R}^n}$ таких, що $\gamma(a) \in E$, $\gamma(b) \in F$ і $\gamma(t) \in D$ при $t \in [a, b]$. Відображення $f : D \rightarrow \overline{\mathbb{R}^n}$ називається *кільцевим Q -відображенням у точці $x_0 \in \overline{D}$* , якщо співвідношення

$$\begin{aligned} M(f(\Gamma(S(x_0, r_1), S(x_0, r_2), A \cap D))) \\ \leq \int_{A \cap D} Q(x) \cdot \eta^n(|x - x_0|) dm(x) \end{aligned} \quad (2.1)$$

виконано для будь-якого кільця $A = A(x_0, r_1, r_2)$, $0 < r_1 < r_2 < r_0 := \sup_{x \in D} |x - x_0|$, і кожної вимірної за Лебегом функції $\eta : (r_1, r_2) \rightarrow [0, \infty]$ такої, що

$$\int_{r_1}^{r_2} \eta(r) dr \geq 1. \quad (2.2)$$

Наступна важлива лема випливає з [10, теореми 4.1 і 4.2].

Лема 2.1. *Нехай D – область в \mathbb{R}^n , $n \geq 2$, $Q : D \rightarrow [1, \infty]$ – вимірна за Лебегом функція. Нехай, крім того, f_k , $k = 1, 2, \dots$ – послідовність гомеоморфізмів області D в \mathbb{R}^n , які задовольняють умови (2.1)–(2.2) в кожній точці x_0 області D , що збігається локально рівномірно в D до деякого відображення $f : D \rightarrow \overline{\mathbb{R}^n}$ по хордальній метриці h . Припустимо, що функція Q задовольняє принаймні*

одну з двох умов: або $Q \in FMO(D)$, або для кожного $x_0 \in D$ існує $\delta_0 = \delta(x_0) > 0$ таке, що

$$\int_0^{\delta_0} \frac{dt}{t q_{x_0}^{\frac{1}{n-1}}(t)} = \infty, \quad (2.3)$$

де $q_{x_0}(t) = \frac{1}{\omega_{n-1} t^{n-1}} \int_{S(x_0, t)} Q(x) d\mathcal{H}^{n-1}$, а \mathcal{H}^{n-1} позначає $(n-1)$ -вимірну міру Хаусдорфа. Тоді відображення f є або гомеоморфізмом $f : D \rightarrow \mathbb{R}^n$, або сталою $c \in \overline{\mathbb{R}^n}$.

Згідно [11], область D в \mathbb{R}^n називається областю квазіекстремальної довжини, скор. QED -областю, якщо знайдеться число $A \geq 1$ таке, що для всіх континуумів E і F у D виконується нерівність

$$M(\Gamma(E, F, \mathbb{R}^n)) \leq A \cdot M(\Gamma(E, F, D)). \quad (2.4)$$

Наступне твердження встановлено в [12, лема 3.2].

Лема 2.2. *Нехай D, D' – області в \mathbb{R}^n , $n \geq 2$, $b_0 \in D$, $b'_0 \in D'$, і нехай $f_k, k = 1, 2, \dots$, – сім'я гомеоморфізмів області D на D' з умовою нормування $f_k(b_0) = b'_0, k = 1, 2, \dots$. Припустимо, що кожне відображення $f_k, k = 1, 2, \dots$ задовольняє співвідношення (2.1) в довільній точці $x_0 \in \overline{D}$ і деякою вимірною функцією $Q : D \rightarrow [1, \infty]$ такою, що виконано принаймні одну з двох умов: або $Q \in FMO(\overline{D})$, або для кожного $x_0 \in \overline{D}$ існує $\delta_0 = \delta(x_0) > 0$ таке, що виконується (2.3). Нехай область D є локально зв'язною на своїй межі, а D' є QED -областю, яка містить не менше однієї скінченної межової точки. Тоді кожне $f_k, k = 1, 2, \dots$, продовжується до неперервного відображення $\tilde{f}_k : \overline{D} \rightarrow \overline{D}'$ і, крім того, сім'я продовжених відображень $\tilde{f}_k, k = 1, 2, \dots$, є одностабно неперервною в \overline{D} .*

3. Компактність розв'язків рівнянь Бельтрамі з гідродинамічним нормуванням

Доведення теореми 1.1.

I. Передусім доведемо, що сім'я $\mathfrak{F}_M(K)$ є одностабно неперервною. Зафіксуємо $f \in \mathfrak{F}_M(K)$, довільний компакт $C \subset \mathbb{C}$ і покладемо $\tilde{f} = \frac{1}{f(1/z)}$. (Якщо $f(1/w_0) = 0$, то ми вважаємо, що $\tilde{f}(w_0) := \infty$). Оскільки $f(z) = z + o(1)$ при $z \rightarrow \infty$, то $\lim_{z \rightarrow \infty} \tilde{f}(z) = \infty$. Тоді покладаючи $\tilde{f}(0) := 0$, отримаємо гомеоморфізм \tilde{f} , визначений в деякому околі нуля. У подальшому покладемо $f(\infty) := \infty$. Оскільки $f(z) = z + o(1)$

при $z \rightarrow \infty$, існує окіл U початку координат і функція $\varepsilon : U \rightarrow \mathbb{C}$ такі, що $f(1/z) = 1/z + \varepsilon(1/z)$, де $z \in U$ і $\varepsilon(1/z) \rightarrow 0$ при $z \rightarrow 0$. Отже, при достатньо малому $\Delta z \in \mathbb{C}$ ми будемо мати, що

$$\frac{\tilde{f}(\Delta z) - \tilde{f}(0)}{\Delta z} = \frac{1}{\Delta z} \cdot \frac{1}{1/(\Delta z) + \varepsilon(1/\Delta z)} = \frac{1}{1 + (\Delta z) \cdot \varepsilon(1/\Delta z)} \rightarrow 1$$

при $z \rightarrow 0$. Сказане доводить, що існує $\tilde{f}'(0)$, при цьому, $\tilde{f}'(0) = 1$. Оскільки зовні K функція μ дорівнює нулю, відображення f є конформним в деякому околі $V := \overline{\mathbb{C}} \setminus B(0, 1/r_0)$ точки нескінченності, причому, число $1/r_0$ залежить тільки від K і $K \subset B(0, 1/r_0)$. Без обмеження загальності можна вважати, що також і компакт C задовольняє умову $C \subset B(0, 1/r_0)$. В такому випадку, відображення $\tilde{f} = \frac{1}{f(1/z)}$ є конформним у кулі $B(0, r_0)$, при цьому відображення $F(z) := \frac{1}{r_0} \cdot \tilde{f}(r_0 z)$ є гомеоморфізмом одиничного круга в \mathbb{C} і задовольняє умови $F(0) = 0$, $F'(0) = 1$. За теоремою Кебе про $1/4$ (див. напр., [1, теорема, розд. 1.3 гл. 1]) $F(\mathbb{D}) \supset B(0, 1/4)$; тоді

$$\tilde{f}(B(0, r_0)) \supset B(0, r_0/4). \quad (3.1)$$

Зі співвідношення (3.1) випливає, що

$$(1/f)(\overline{\mathbb{C}} \setminus \overline{B(0, 1/r_0)}) \supset B(0, r_0/4). \quad (3.2)$$

З урахуванням (3.2) покажемо, що

$$f(\overline{\mathbb{C}} \setminus \overline{B(0, 1/r_0)}) \supset \overline{\mathbb{C}} \setminus \overline{B(0, 4/r_0)}. \quad (3.3)$$

Дійсно, нехай $y \in \overline{\mathbb{C}} \setminus \overline{B(0, 4/r_0)}$, тоді $\frac{1}{y} \in B(0, r_0/4)$. Зі співвідношення (3.2) $\frac{1}{y} = (1/f)(x)$, $x \in \overline{\mathbb{C}} \setminus \overline{B(0, 1/r_0)}$. Тоді $y = f(x)$, $x \in \overline{\mathbb{C}} \setminus \overline{B(0, 1/r_0)}$, що і доводить (3.3).

Оскільки f – гомеоморфізм у \mathbb{C} , зі співвідношення (3.3) випливає, що $f(B(0, 1/r_0)) \subset B(0, 4/r_0)$. Покладемо $\Delta := h(\overline{\mathbb{C}} \setminus B(0, 4/r_0))$, де $h(\overline{\mathbb{C}} \setminus B(0, 4/r_0))$ – хордальний діаметр множини $\overline{\mathbb{C}} \setminus B(0, 4/r_0)$. За [13, теорема 3.1] кожне відображення f є так званим кільцевим Q -гомеоморфізмом в \mathbb{C} при $Q = K_\mu(z)$, де μ визначається зі співвідношення (1.2), а K_μ визначено в (1.1). Зауважимо, що $Q \leq Q_M(z)$ майже скрізь. В такому випадку, сім'я відображень $\mathfrak{F}_M(K)$ є одностайно неперервною в $B(0, 1/r_0)$ за [14, теореми 7.5, 7.6]. Нехай тепер $f_n \in \mathfrak{F}_M(K)$, $n = 1, 2, \dots$. За теоремою Арцела-Асколі (див., напр., [8, теорема 20.4]) існує підпослідовність $f_{n_k}(z)$ послідовності f_n , $k = 1, 2, \dots$, а також неперервне відображення $f : B(0, 1/r_0) \rightarrow \overline{\mathbb{C}}$ такі, що f_{n_k} локально рівномірно збігається до відображення f у $B(0, 1/r_0)$ при

$k \rightarrow \infty$. Зокрема, оскільки компакт C належить $B(0, 1/r_0)$, послідовність f_{n_k} збігається до f рівномірно на C . Оскільки компакт C був обраний довільним, ми встановили, що сім'я відображень f_{n_k} збігається до відображення f локально рівномірно.

II. Для завершення доведення теореми 1.1 залишилось встановити, що $f \in \mathfrak{F}_M(K)$. Передусім доведемо, що граничне відображення f задовольняє умову $f(z) = z + o(1)$ при $z \rightarrow \infty$. Зауважимо, що сім'я відображень $F_{n_k}(z) := \frac{1}{r_0} \cdot \frac{1}{f_{n_k}(\frac{1}{r_0 z})}$ є компактною в одиничному крузі (див. [1, теорема 1.2 гл. I]). Без обмеження загальності можна вважати, що сама послідовність F_{n_k} є локально рівномірно збіжною в \mathbb{D} . Тоді функція $F(z) = \frac{1}{r_0} \cdot \frac{1}{f(\frac{1}{r_0 z})}$ знову належить до класу S , що складається з конформних відображень F одиничного круга, які задовольняють умови $F(0) = 0$, $F'(0) = 1$. Розпишемо розклад в ряд Тейлора функцій F_{n_k} і F в околі нуля. Будемо мати:

$$F_{n_k}(z) = z + c_k z^2 + z^2 \cdot \varepsilon_k(z), \quad k = 1, 2, \dots, \quad (3.4)$$

$$F(z) = z + c_0 z^2 + z^2 \cdot \varepsilon_0(z), \quad (3.5)$$

де $\varepsilon_k(z)$ і $\varepsilon_0(z)$ прямують до нуля при $z \rightarrow 0$. Зі співвідношень (3.4) і (3.5) випливає, що

$$f_{n_k}(t) = \frac{r_0 t^2}{r_0 t + c_k + \varepsilon_k\left(\frac{1}{r_0 t}\right)},$$

$$f_{n_k}(t) - t = -\frac{c_k + \varepsilon_k\left(\frac{1}{r_0 t}\right)}{r_0 + \frac{c_k}{t} + \frac{\varepsilon_k\left(\frac{1}{r_0 t}\right)}{t}}, \quad k = 1, 2, \dots, \quad (3.6)$$

$$f(t) = \frac{r_0 t^2}{r_0 t + c_0 + \varepsilon_0\left(\frac{1}{r_0 t}\right)}, \quad f(t) - t = -\frac{c_0 + \varepsilon_0\left(\frac{1}{r_0 t}\right)}{r_0 + \frac{c_0}{t} + \frac{\varepsilon_0\left(\frac{1}{r_0 t}\right)}{t}}. \quad (3.7)$$

Зокрема, з другого співвідношення у (3.6) переходом до границі при $t \rightarrow \infty$ випливає, що $f_{n_k}(t) - t \rightarrow -\frac{c_k}{r_0}$. Оскільки за умовою $f_{n_k}(t) - t \rightarrow 0$ при $t \rightarrow \infty$, маємо: $c_k = 0$. За теоремою Вейерштрасса про збіжність коефіцієнтів ряду Тейлора (див., напр., [15, Теорема 1.1.I]) маємо: $c_k = 0 \rightarrow c_0$ при $k \rightarrow \infty$. Отже, $c_0 = 0$ в (3.7), тобто, відображення f також має гідродинамічне нормування: $f(z) = z + o(1)$ при $z \rightarrow \infty$.

Тепер покажемо, що f – гомеоморфізм комплексної площини. Покладемо $\mu_k := \mu_{f_{n_k}}$. За [13, теорема 3.1] кожне відображення f_{n_k} є кільцевим Q -гомеоморфізмом в кожній точці $z_0 \in \mathbb{C}$ при $Q = K_{\mu_k}(z)$.

З огляду на лему 2.1 має місце наступна альтернатива: або f – гомеоморфізм з D у \mathbb{C} , або f – стала в $\overline{\mathbb{C}}$. За доведеним на кроці I f є гомеоморфізмом в деякому околі нескінченності, отже, f – гомеоморфізм всієї комплексної площини, який приймає тільки скінченні комплексні значення.

Тоді за [16, теорема 3.1 і зауваження 3.1] $f \in W_{\text{loc}}^{1,1}(\mathbb{C})$. Покажемо, що f є регулярним розв’язком рівняння (1.2) з деяким μ , тобто, $J(z, f) \neq 0$ при майже всіх $z \in \mathbb{C}$. Оскільки за умовою відображення f_{n_k} є регулярними, крім того, $K_{\mu_k}(z) \leq Q_M(z)$ майже скрізь, крім того, $Q_M \in$ інтегрованою в K , маємо: $J(f_{n_k}, z) \neq 0$ при майже всіх $z \in \mathbb{C}$, $g_{n_k} := f_{n_k}^{-1} \in W_{\text{loc}}^{1,2}$, причому, $(g_{n_k})_w = 0$ у майже всіх точках w , де $J(g_{n_k}, w) = 0$ (див. [17, теорема 1.3]). Отже, g_{n_k} мають N -властивість Лузіна (див., напр., [18, теорема 1] або [19, наслідок В]). Позначимо $\partial g = g_w$ і $\bar{\partial} g = g_{\bar{w}}$. Нехай C_0 – довільний компакт у $f(D)$. Оскільки f_{n_k} збігаються до f локально рівномірно в \mathbb{C} і f – гомеоморфізм, то g_{n_k} також збігаються локально рівномірно в $f(D)$ до відображення $g := f^{-1}$ (див., напр., [10, лема 3.1]). Зокрема, звідси випливає, що відображення g_{n_k} визначені на C_0 при всіх достатньо великих $k \geq k_0 = k_0(C_0)$. Оскільки g_{n_k} збігаються рівномірно на C_0 до g при $k \rightarrow \infty$, маємо:

$$|g_{n_k}(w)| \leq |g(w)| + 1 \tag{3.8}$$

при всіх $w \in C_0$ і достатньо великих $k \in \mathbb{N}$. Покладемо $A := \sup_{w \in C_0} |g(w)|$.

Зауважимо, що за теоремою Кантора про обмеженість неперервного відображення на компактi C_0 виконується нерівність $A < \infty$. Отже, з огляду на (3.8),

$$g_{n_k}(C_0) \subset B(0, A + 1). \tag{3.9}$$

Розглянемо спочатку випадок, коли $J(g_{n_k}, w) \neq 0$ при майже всіх $w \in C_0$. Будемо мати:

$$\begin{aligned} |\partial g_{n_k}(w)|^2 &= (|\partial g_{n_k}(w)|^2 - |\bar{\partial} g_{n_k}(w)|^2) \cdot \frac{|\partial g_{n_k}(w)|^2}{(|\partial g_{n_k}(w)|^2 - |\bar{\partial} g_{n_k}(w)|^2)} \\ &= J(w, g_{n_k}) \cdot \frac{1}{1 - \left| \frac{\bar{\partial} g_{n_k}(w)}{\partial g_{n_k}(w)} \right|^2}, \end{aligned}$$

зокрема,

$$|\partial g_{n_k}(w)|^2 = J(w, g_{n_k}) \cdot \frac{1}{1 - \left| \frac{\bar{\partial} g_{n_k}(w)}{\partial g_{n_k}(w)} \right|^2}. \tag{3.10}$$

Оскільки g_{n_k} є гомеоморфізмами класу $W_{\text{loc}}^{1,1}(D)$, які мають N -властивість Лузіна, для них має місце заміна змінних в інтегралі (див.,

напр., [20, теорема 3.2.5]). Зауважимо, що $\mu_{g_{n_k}}(w) = -\mu_k(g_{n_k}(w)) = -\mu_k(f_{n_k}^{-1}(w))$, див. напр., [21, (4).С.І]. В такому випадку, з огляду на (3.9) і (3.10), ми будемо мати, що

$$\begin{aligned} & \int_{C_0} |\partial g_{n_k}(w)|^2 dm(w) \\ &= \int_{C_0} (|\partial g_{n_k}(w)|^2 - |\bar{\partial} g_{n_k}(w)|^2) \cdot \frac{|\partial g_{n_k}(w)|^2 dm(w)}{(|\partial g_{n_k}(w)|^2 - |\bar{\partial} g_{n_k}(w)|^2)} \\ &= \int_{C_0} J(w, g_{n_k}) \cdot \frac{1}{1 - \left| \frac{\bar{\partial} g_{n_k}(w)}{\partial g_{n_k}(w)} \right|^2} dm(w) = \int_{g_{n_k}(C_0)} \frac{dm(z)}{1 - |\mu_k(z)|^2} \\ &\leq \int_{B(0, A+1)} Q'(z) dm(z) < \infty. \end{aligned} \tag{3.11}$$

З (3.11) випливає, що

$$\int_{C_0} |\partial g_{n_k}(w)|^2 dm(w) \leq \int_{B(0, A+1)} Q'(z) dm(z) < \infty, \tag{3.12}$$

де $Q'(z) \equiv Q_M(z)$ при $z \in K$ і $Q'(z) \equiv 1$ в протилежному випадку. Зауважимо, що співвідношення (3.12) виконується також і у випадку, коли $J(g_{n_k}, w) = 0$ на множині додатної міри в C_0 , бо, як вже було зауважено вище, $(g_{n_k})_w = 0$ у майже всіх точках w , де $J(g_{n_k}, w) = 0$ (див. [17, теорема 1.3]). З (3.11) випливає, що $g \in W_{\text{loc}}^{1,2}$ (див. [22, лема III.3.5]). Тоді g має N -властивість за теоремою Малого–Мартіо, див., напр., [19, наслідок В]. У свою чергу, f має майже всюди невідроджений якобіан за теоремою Пономарьова (див. [18, теорема 1]).

Отже, f є регулярним розв'язком рівняння (1.2) при деякій функції $\mu : \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{D}$. За теоремою Герінга–Лехто відображення f є майже всюди диференційовним (див. [23, теорема III.3.1]). Тому за теоремою 16.1 у [10] $\mu(z) = 0$ при всіх $z \in \mathbb{C} \setminus K$. Нарешті, $\mu \in \mathfrak{M}_M$ за [7, лема 1]. Отже, $f \in \mathfrak{F}_M(K)$. \square

4. Одностайна неперервність сімей відображень з оберненою нерівністю Полецького

В цьому розділі ми маємо справу з відображеннями $f : D \rightarrow \mathbb{R}^n$ області $D \subset \mathbb{R}^n$, $n \geq 2$. Нижче ми наводимо деякі результати з [24], що є необхідним для доведення ключових теорем наступного розділу.

Нехай, як і раніше, $M(\Gamma)$ – конформний модуль сім'ї кривих Γ в \mathbb{R}^n (див., напр., [8, гл. 6]). Якщо $f : D \rightarrow \mathbb{R}^n$ – задане відображення, $y_0 \in f(D)$ і $0 < r_1 < r_2 < d_0 = \sup_{y \in f(D)} |y - y_0|$, то через

$\Gamma_f(y_0, r_1, r_2)$ позначимо сім'ю всіх кривих γ в області D таких, що $f(\gamma) \in \Gamma(S(y_0, r_1), S(y_0, r_2), A(y_0, r_1, r_2))$. Нехай $Q : \mathbb{R}^n \rightarrow [0, \infty]$ – вимірنا за Лебегом функція. Будемо говорити, що f задовольняє обернену нерівність Полецького в точці $y_0 \in f(D)$, якщо співвідношення

$$M(\Gamma_f(y_0, r_1, r_2)) \leq \int_{A(y_0, r_1, r_2) \cap f(D)} Q(y) \cdot \eta^n(|y - y_0|) dm(y) \quad (4.1)$$

виконується для довільної вимірної за Лебегом функції $\eta : (r_1, r_2) \rightarrow [0, \infty]$ такої, що

$$\int_{r_1}^{r_2} \eta(r) dr \geq 1. \quad (4.2)$$

Нагадаємо, що відображення $f : D \rightarrow D'$ називається *замкненим*, якщо будь-яку замкнену множину $A \subset D$ відображення f переводить у замкнену множину $f(A) \subset D'$ (де замкненість розуміється відносно областей D і D' , відповідно). Можна показати, що будь-які гомеоморфізми між областями D і D' є замкненими відображеннями.

Для областей $D, D' \subset \mathbb{R}^n$, точок $a \in D, b \in D'$ і вимірної за Лебегом функції $Q : D \rightarrow [0, \infty]$, що дорівнює нулю зовні області D , позначимо через $\mathfrak{S}_{a,b,Q}(D, D')$ сім'ю всіх відкритих, дискретних і замкнених відображень f області D на D' , що задовольняють умову (4.1) для кожного $y_0 \in f(D)$, таких що $f(a) = b$. Наступне твердження доведено в [24, теорема 7.1].

Лема 4.1. *Припустимо, що область D має слабо плоску межу, жодна із зв'язних компонент якої не вироджена. Нехай $Q \in L^1(D)$. Якщо область D' локально зв'язна на своїй межі, то кожне відображення $f \in \mathfrak{S}_{a,b,Q}(D, D')$ має неперервне продовження $\bar{f} : \bar{D} \rightarrow \bar{D}'$, причому, $\bar{f}(\bar{D}) = \bar{D}'$ і, крім того, сім'я $\mathfrak{S}_{a,b,Q}(\bar{D}, \bar{D}')$ усіх продовжених відображень $\bar{f} : \bar{D} \rightarrow \bar{D}'$ є одностайно неперервною в \bar{D} .*

5. Компактність сімей розв'язків задачі Діріхле

Доведення теореми 1.2.

I. Нехай $f_m, m = 1, 2, \dots$ – довільна послідовність сім'ї $\mathfrak{F}_{\varphi, M, z_0}(D)$. Згідно теореми Стойлова про факторизацію (див., напр., [25, п. 5 (III), гл. V]), для відображення f_m справедливе зображення

$$f_m = \varphi_m \circ g_m, \quad (5.1)$$

де g_m – деякий гомеоморфізм, а φ_m – аналітична функція. За ле-мою 1 в [26] відображення g_m належить класу Соболева $W_{\text{loc}}^{1,1}(D)$ і має скінченне спотворення. Більше того, згідно [21, (1), п. С, гл. I] для майже всіх $z \in D$ отримуємо:

$$f_{mz} = \varphi_{mz}(g_m(z))g_{mz}, \quad f_{m\bar{z}} = \varphi_{mz}(g_m(z))g_{m\bar{z}}. \quad (5.2)$$

Отже, за співвідношенням (5.2), $J(z, g_m) \neq 0$ для майже всіх $z \in D$, крім того, $K_{\mu_{f_m}}(z) = K_{\mu_{g_m}}(z)$.

II. Доведемо, що межа області $g_m(D)$ містить не менше двох точок. Припустимо супротивне. Тоді або $g_m(D) = \mathbb{C}$, або $g_m(D) = \mathbb{C} \setminus \{a\}$, де $a \in \mathbb{C}$. Нехай спочатку $g_m(D) = \mathbb{C}$. Тоді за теоремою Пікара $\varphi_m(g_m(D))$ є всією площиною, за виключенням, можливо, однієї точки $\omega_0 \in \mathbb{C}$. З іншого боку, при кожному $m = 1, 2, \dots$ функція $u_m(z) := \text{Re } f_m(z) = \text{Re}(\varphi_m(g_m(z)))$ неперервна на компактi \bar{D} за умовою (1.10) і з огляду на неперервність функції φ . Отже, існує $C_m > 0$ таке, що $|\text{Re } f_m(z)| \leq C_m$, але це суперечить тому, що $\varphi_m(g_m(D))$ містить всі точки комплексної площини крім, можливо, однієї. Випадок $g_m(D) = \mathbb{C} \setminus \{a\}$, $a \in \mathbb{C}$, є неможливим, оскільки $g_m(D)$ має бути однозв'язною областю в \mathbb{C} як образ однозв'язної області D при гомеоморфізмі g_m , $m = 1, 2, \dots$.

Отже, межа області $g_m(D)$ містить не менше двох точок. Тоді за теоремою Рімана про відображення можна перетворити область $g_m(D)$ на одиничний круг \mathbb{D} за допомогою конформного відображення ψ_m . Нехай $z_0 \in D$ – точка з умови теореми. За допомогою допоміжного конформного відображення

$$\widetilde{\psi}_m(z) = \frac{z - (\psi_m \circ g_m)(z_0)}{1 - \overline{z(\psi_m \circ g_m)(z_0)}}$$

одиничного круга на себе можна вважати, що $(\psi_m \circ g_m)(z_0) = 0$. Тоді з (5.1) випливає, що

$$f_m = \varphi_m \circ g_m = \varphi_m \circ \psi_m^{-1} \circ \psi_m \circ g_m = F_m \circ G_m, \quad m = 1, 2, \dots, \quad (5.3)$$

де $F_m := \varphi_m \circ \psi_m^{-1}$, $F_m : \mathbb{D} \rightarrow \mathbb{C}$, і $G_m = \psi_m \circ g_m$. Очевидно, функція F_m є аналітичною, а G_m – регулярний гомеоморфізм класу Соболева в області D . Зокрема, $\text{Im } F_m(0) = 0$ для всіх $m \in \mathbb{N}$.

III. Зауважимо що

$$\int_D K_{\mu_{G_m}}(z) dm(z) \leq \int_D Q_M(z) dm(z) < \infty, \quad (5.4)$$

оскільки за умовою $\mu(z) \in M(z)$ при майже всіх $z \in D$, крім того, при майже всіх $z \in D$ виконано нерівність $K_{\mu_{G_m}}(z) \leq Q_M(z)$, а функція $Q_M(z)$ не залежить від індексу $m = 1, 2, \dots$ і інтегровна в D за умовою.

IV. Доведемо, що кожне відображення G_m , $m = 1, 2, \dots$, має неперервне продовження на ∂D , крім того, сім'я продовжених відображень \overline{G}_m , $m = 1, 2, \dots$, є одностайно неперервною в \overline{D} . Дійсно, оскільки $K_{\mu_{G_m}}(z) \leq Q_M(z)$ при майже всіх $z \in D$, $K_{\mu_{G_m}} \in L^1(D)$. З огляду на це, за [27, теорема 3] (див. також [13, теорема 3.1]) кожне відображення G_m , $m = 1, 2, \dots$, є так званим кільцевим Q_M -гомеоморфізмом в \overline{D} . Тоді бажаний висновок є твердженням леми 2.2.

V. Доведемо також, що гомеоморфізми G_m^{-1} , $m = 1, 2, \dots$, продовжуються по неперервності на $\partial \mathbb{D}$ і сім'я відображень $\{\overline{G}_m^{-1}\}_{m=1}^{\infty}$ є одностайно неперервною в $\overline{\mathbb{D}}$. Оскільки за доведеним у пункті **IV** відображення G_m , $m = 1, 2, \dots$, є кільцевими $K_{\mu_{G_m}}(z)$ -гомеоморфізмами в D , обернені до них відображення G_m^{-1} задовольняють співвідношення (4.1) (в цьому випадку, D у (4.2) відповідає одиничному кругу \mathbb{D} , $f \mapsto G_m$, $Q \mapsto K_{\mu_{G_m}}(z)$, відповідно, області $f(D)$ у (4.1) відповідає D). Оскільки $G_m^{-1}(0) = z_0$ для всіх $m = 1, 2, \dots$, неперервне продовження кожного відображення G_m^{-1} на $\partial \mathbb{D}$, а також одностайна неперервність сім'ї відображень $\{\overline{G}_m^{-1}\}_{m=1}^{\infty}$ на $\overline{\mathbb{D}}$ є результатом леми 4.1.

VI. Оскільки за доведеним в пункті **IV** сім'я $\{\overline{G}_m\}_{m=1}^{\infty}$ є одностайно неперервною в \overline{D} , за критерієм Арцела-Асколі існує зростаюча підпоследовательність номерів m_k , $k = 1, 2, \dots$, така що последовательність \overline{G}_{m_k} збігається рівномірно в \overline{D} при $k \rightarrow \infty$ до деякого неперервного відображення $\overline{G} : \overline{D} \rightarrow \overline{\mathbb{C}}$ (див., напр., [8, теорема 20.4]). Нехай $G := \overline{G}|_D$. За лемою 2.1 має місце альтернатива: або G – гомеоморфізм області D у \mathbb{C} , або G – стала в $\overline{\mathbb{C}}$. Доведемо, що другий випадок неможливий. Скористаємося підходом, застосованим при доведенні другої частини теореми 21.9 в [8]. Припустимо супротивне: нехай $G_{m_k}(x) \rightarrow c = const$ при $k \rightarrow \infty$. Оскільки $G_{m_k}(z_0) = 0$ при всіх $k = 1, 2, \dots$, маємо: $c = 0$. З огляду на пункт **V** сім'я відображень G_m^{-1} , $m = 1, 2, \dots$, є одностайно неперервною в \mathbb{D} . Тоді для довільної точки $z \in D$

$$h(z, G_{m_k}^{-1}(0)) = h(G_{m_k}^{-1}(G_{m_k}(z)), G_{m_k}^{-1}(0)) \rightarrow 0$$

при $k \rightarrow \infty$, що неможливо, бо z – довільна точка області D . Отримана суперечність вказує на те, що $G : D \rightarrow \mathbb{C}$ – гомеоморфізм.

VII. За доведеним у пункті **V** сім'я відображень $\{\overline{G}_m^{-1}\}_{m=1}^\infty$ є одностайно неперервною в $\overline{\mathbb{D}}$. Отже, за критерієм Арцела-Асколі (див., напр., [8, теорема 20.4]) ми також можемо вважати, що послідовність $\overline{G}_{m_k}^{-1}(y)$, $k = 1, 2, \dots$, збігається рівномірно в $\overline{\mathbb{D}}$ до деякого неперервного відображення $\tilde{F} : \overline{\mathbb{D}} \rightarrow \overline{D}$ при $k \rightarrow \infty$. Встановимо, що $\tilde{F} = \overline{G}^{-1}$. Для цього покажемо, що $G(D) = \mathbb{D}$. Зафіксуємо $y \in \mathbb{D}$. Оскільки $G_{m_k}(D) = \mathbb{D}$ при всіх $k = 1, 2, \dots$, ми маємо $G_{m_k}(x_k) = y$ при деякому $x_k \in D$. Оскільки область D обмежена, можна вважати, що $x_k \rightarrow x_0 \in \overline{D}$ при $k \rightarrow \infty$. Далі, використовуючи нерівність трикутника і з огляду на одностайну неперервність $\{\overline{G}_m\}_{m=1}^\infty$ в \overline{D} (пункт **IV**), будемо мати:

$$\begin{aligned} & |\overline{G}(x_0) - y| \\ &= |\overline{G}(x_0) - \overline{G}_{m_k}(x_k)| \leq |\overline{G}(x_0) - \overline{G}_{m_k}(x_0)| + |\overline{G}_{m_k}(x_0) - \overline{G}_{m_k}(x_k)| \rightarrow 0 \\ &\text{при } k \rightarrow \infty. \text{ Звідси } \overline{G}(x_0) = y. \text{ Зауважимо, що } x_0 \in D, \text{ оскільки } G \\ &\text{— гомеоморфізм. В силу довільності точки } y \in \mathbb{D} \text{ рівність } G(D) = \mathbb{D} \\ &\text{доведено. В такому випадку, } G_{m_k}^{-1} \rightarrow G^{-1} \text{ локально рівномірно в } \mathbb{D} \\ &\text{при } k \rightarrow \infty \text{ (див., напр., [10, лема 3.1]). Таким чином, } \tilde{F}(y) = G^{-1}(y) \\ &\text{при всіх } y \in \mathbb{D}. \text{ Нарешті, оскільки відображення } \tilde{F} \text{ має неперервне} \\ &\text{продовження на межу області } \mathbb{D}, \text{ то в силу єдиності границі в межових} \\ &\text{точках маємо також } \tilde{F}(y) = \overline{G}^{-1}(y) \text{ при всіх } y \in \overline{\mathbb{D}}. \text{ Отже, ми} \\ &\text{довели, що } \overline{G}_{m_k}^{-1} \rightarrow \overline{G}^{-1} \text{ рівномірно в } \overline{\mathbb{D}} \text{ при } k \rightarrow \infty. \end{aligned}$$

VIII. За пунктом **VII**, для $y = e^{i\theta} \in \partial\mathbb{D}$ при $k \rightarrow \infty$ будемо мати:

$$\operatorname{Re} F_{m_k}(e^{i\theta}) = \varphi(\overline{G}_{m_k}^{-1}(e^{i\theta})) \rightarrow \varphi(\overline{G}^{-1}(e^{i\theta})) \quad (5.5)$$

рівномірно по $\theta \in [0, 2\pi)$. Оскільки за побудовою $\operatorname{Im} F_{m_k}(0) = 0$ при всіх $k = 1, 2, \dots$, за формулою Шварца (див., напр., [28, § 8, гл. III, частина 3]) аналітична функція F_{m_k} однозначно відновлюється по своїй дійсній частині, а саме,

$$F_{m_k}(y) = \frac{1}{2\pi i} \int_{S(0,1)} \varphi(\overline{G}_{m_k}^{-1}(t)) \frac{t+y}{t-y} \cdot \frac{dt}{t}. \quad (5.6)$$

Покладемо

$$F(y) := \frac{1}{2\pi i} \int_{S(0,1)} \varphi(\overline{G}^{-1}(t)) \frac{t+y}{t-y} \cdot \frac{dt}{t}. \quad (5.7)$$

Нехай $K \subset \mathbb{D}$ — довільний компакт. З огляду на співвідношення (5.6) і (5.7) ми отримаємо, що для $y \in K$

$$|F_{m_k}(y) - F(y)| \leq \frac{1}{2\pi} \int_{S(0,1)} |\varphi(\overline{G}_{m_k}^{-1}(t)) - \varphi(\overline{G}^{-1}(t))| \left| \frac{t+y}{t-y} \right| |dt|. \quad (5.8)$$

Оскільки K – компакт, знайдеться $0 < R_0 = R_0(K) < 1$ таке, що $K \subset B(0, R_0)$. Тоді за нерівністю трикутника $|t+y| \leq 1+R_0$ і $|t-y| \geq |t|-|y| \geq 1-R_0$ для всіх $y \in K$ і всіх $t \in \mathbb{S}^1$. Тоді

$$\left| \frac{t+y}{t-y} \right| \leq \frac{1+R_0}{1-R_0} := M = M(K). \quad (5.9)$$

Зафіксуємо довільне $\varepsilon > 0$. З огляду на умову (5.5) для числа $\varepsilon' := \frac{\varepsilon}{M}$ знайдеться номер $N = N(\varepsilon, K) \in \mathbb{N}$ такий, що

$$|\varphi(\overline{G}_{m_k}^{-1}(t)) - \varphi(\overline{G}^{-1}(t))| < \varepsilon'$$

для всіх $k \geq N(\varepsilon)$. Тоді з (5.8) і (5.9) випливає, що

$$|F_{m_k}(y) - F(y)| < \varepsilon \quad \forall k \geq N. \quad (5.10)$$

З нерівності (5.10) випливає, що послідовність F_{m_k} збігається до функції F локально рівномірно в одиничному крузі. Зокрема, маємо: $\operatorname{Im} F(0) = 0$, тоді також $\operatorname{Im} f(z_0) = 0$, де $f = F \circ G$. Зауважимо, що F є аналітичною функцією в \mathbb{D} (див. зауваження, зроблені в кінці параграфу 8 частини 3 у [28]), причому для $z = re^{i\psi}$

$$\operatorname{Re} F(re^{i\psi}) = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \varphi(\overline{G}^{-1}(e^{i\theta})) \frac{1-r^2}{1-2r \cos(\theta-\psi) + r^2} d\theta.$$

За [28, теорема 2, § 10, гл. III, частина 3]

$$\lim_{\zeta \rightarrow z} \operatorname{Re} F(\zeta) = \varphi(\overline{G}^{-1}(z)) \quad \forall z \in \partial\mathbb{D}. \quad (5.11)$$

Зауважимо, що функція F є або сталою, або відкрита і дискретна (див., напр., [25, гл. V, розд. I, пункт 6 і розд. II, пункт 5]). Отже, послідовність $f_{m_k} = F_{m_k} \circ G_{m_k}$ збігається локально рівномірно до функції $f = F \circ G$, яка є відкритою і дискретною, або сталою функцією, причому, з огляду на (5.11)

$$\operatorname{Re} f(z) = \operatorname{Re} F(\overline{G}(z)) = \varphi(\overline{G}^{-1}(\overline{G}(z))) = \varphi(z) \quad \forall z \in \partial\mathbb{D}.$$

IX. Оскільки за доведеним у пункті **VI** відображення G є гомеоморфізмом, з огляду на [7, теорема 1] G є регулярним розв'язком рівняння (1.9) з деякою функцією $\mu : D \rightarrow \mathbb{D}$. Оскільки множини точок функції F , де її якобіан дорівнює нулю, може складатися тільки з ізольованих точок (див. [25, пункти 5 і 6 (II), гл. V]), у випадку $F \neq \text{const}$ відображення f є регулярним. Залишилось довести, що $\mu \in \mathfrak{M}_M$. Якщо $f(z) = c = \text{const}$ в області D , то завдяки

умові (1.10) це є можливим лише у випадку, коли $f_n(z) = c$ у D , а $\mu_n(z) = 0 \in M(z)$ при майже всіх $z \in D$. В цій ситуації також $\mu(z) = 0$ при майже всіх $z \in D$, зокрема, $\mu \in \mathfrak{M}_M$.

Нехай тепер $f(z) \neq \text{const}$. За доведеним вище відображення f є регулярним. Оскільки $f_n(z)$ збігається до $f(z)$ локально рівномірно в області D і, крім того, f має майже всюди відмінний від нуля якобіан, то за [7, лема 1] $\mu(z) \in \text{inv co} M_0(z)$ для майже всіх $z \in D$, де $\text{inv co} A$ позначає інваріантно опуклу оболонку множини $A \subset \mathbb{C}$ (див., напр., [29]), а $M_0(z)$ позначає множину точок скупчення послідовності $\mu_n(z)$, $n = 1, 2, \dots$. Очевидно, існує множина $D_0 \subset D$ така, що $\mu_n(z) \in M(z)$ і $\mu(z) \in \text{inv co} M_0(z)$ при всіх $z \in D_0$ і всіх $n \in \mathbb{N}$, де $m(D \setminus D_0) = 0$. Зафіксуємо $z_0 \in D_0$. Нехай $w_0 \in M_0(z_0)$. Тоді існує підпослідовність номерів n_k , $k = 1, 2, \dots$, для якої $\mu_{n_k}(z_0)$ є збіжною при $k \rightarrow \infty$ і $\lim_{k \rightarrow \infty} \mu_{n_k}(z_0) = w_0$. Оскільки за припущенням $\mu_{n_k}(z_0) \in M(z_0)$ при всіх $k = 1, 2, \dots$, крім того, множина $M(z_0)$ є замкненою, то $w_0 \in M(z_0)$. Отже,

$$M_0(z_0) \subset M(z_0). \quad (5.12)$$

Зі співвідношення (5.12) випливає, що

$$\text{inv co} M_0(z_0) \subset M(z_0), \quad (5.13)$$

оскільки множинна $M(z_0)$ припускалася інваріантно опуклою. Отже,

$$\mu(z_0) \in \text{inv co} M_0(z_0) \subset M(z_0)$$

при майже всіх $z_0 \in D$, що і потрібно було довести. \square

Для фіксованої функції $Q : \mathbb{C} \rightarrow [0, \infty]$, $Q(z) \equiv 0$ при $z \in \mathbb{C} \setminus D$, точки $z_0 \in D$ і неперервної функції $\varphi : \partial D \rightarrow \mathbb{R}$ позначимо через $\mathfrak{F}_{\varphi, Q, z_0}(D)$ клас усіх регулярних розв'язків $f : D \rightarrow \mathbb{C}$ задачі Діріхле (1.9)–(1.10), які задовольняють умову $\text{Im} f(z_0) = 0$ таких, що $K_{\mu_f}(z) \leq Q(z)$ для майже всіх $z \in D$. Наступне твердження також можна розглядати як узагальнення [5, теорема 2] на випадок однозв'язних жорданових областей.

Наслідок 5.1. *Нехай D – деяка однозв'язна жорданова область у \mathbb{C} , і нехай функція φ у (1.10) неперервна. Припустимо, що функція Q є інтегрованою в D і задовольняє принаймні одну з умов: або $Q \in \text{FMO}(\overline{D})$, або для кожного $z_0 \in \overline{D}$ існує $\delta_0 = \delta(z_0) > 0$ таке, що виконано умову (1.11), де $q_{z_0}(t) = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} Q(z_0 + te^{i\theta}) d\theta$. Тоді сім'я відображень $\mathfrak{F}_{\varphi, Q, z_0}(D)$ є компактною в D .*

Доведення. Дійсно, в силу рівності $K_{\mu_f}(z) = \frac{1+|\mu_f(z)|}{1-|\mu_f(z)|}$ умова $K_{\mu_f}(z) \leq Q(z)$ еквівалентна умові $|\mu_f(z)| \leq \frac{Q(z)-1}{Q(z)+1}$. Тоді $\mu_f(z) \in \overline{B\left(0, \frac{Q(z)-1}{Q(z)+1}\right)}$, причому множини $M(z) := \overline{B\left(0, \frac{Q(z)-1}{Q(z)+1}\right)}$ є замкненими і інваріантно опуклими. В такому випадку, бажане твердження випливає з теореми 1.2. \square

Література

- [1] Гутлянский, В.Я., Рязанов В.И. (2011). *Геометрическая и топологическая теория функций и отображений*. Наукова Думка, Киев.
- [2] Gutlyanskii, V., Ryazanov, V., Srebro, U., Yakubov, E. (2012). *The Beltrami equation. A geometric approach*. Developments in Mathematics, 26. Springer, New York.
- [3] Gutlyanskii, V.Ya., Ryazanov, V.I. (2013). *Infinitesimal Geometry of Spatial Mappings*, Akadempriodyka, Kiev.
- [4] Gutlyanskii, V.Ya., Ryazanov, V.I., Yakubov, E. (2015). The Beltrami equations and prime ends. *Ukr. Math. Bull.*, 12(1), 27–66; transl. in (2015). *J. Math. Sci.*, 210(1), 22–51.
- [5] Дыбов, Ю.П. (2009). Компактность классов решений задачи Дирихле для уравнений Бельтрами. *Труды ИПММ НАН Украины*, 19, 81–89.
- [6] Dybov, Yu.P. (2010). On regular solutions of the Dirichlet problem for the Beltrami equations. *Complex Variables and Elliptic Equations*, 55(12), 1099–1116.
- [7] Ломако, Т. (2011). К теории сходимости и компактности для уравнений Бельтрами с ограничениями теоретико-множественного типа. *Укр. мат. журнал*, 63(9), 1227–1240; transl. in *Ukrainian Mathematical Journal*, 63(9), 1400–1414.
- [8] Väisälä, J. (1971). *Lectures on n-Dimensional Quasiconformal Mappings*. Lecture Notes in Math., 229, Springer-Verlag, Berlin etc.
- [9] Ryazanov, V., Srebro, U., Yakubov, E. (2006). Finite mean oscillation and the Beltrami equation. *Israel Math. J.*, 153, 247–266.
- [10] Ryazanov, V., Salimov, R., Sevost'yanov, E. (2013). On Convergence Analysis of Space Homeomorphisms. *Siberian Advances in Mathematics*, 23(4), 263–293.
- [11] Gehring, F.W., Martio, O. (1985). Quasiextremal distance domains and extension of quasiconformal mappings. *J. d'Anal. Math.*, 24, 181–206.
- [12] Севостьянов, Е.А. (2013). О равностепенной непрерывности гомеоморфизмов с неограниченной характеристикой. *Математические труды*, 15(1), 178–204; transl. in *Siberian Advances in Mathematics*, 23(2), 106–122.

- [13] Lomako, T., Salimov, R., Sevost'yanov, E. (2010). On equicontinuity of solutions to the Beltrami equations. *Ann. Univ. Bucharest (math. series)*, V. LIX(2), 261–271.
- [14] Martio, O., Ryazanov, V., Srebro, U., Yakubov, E. (2009). *Moduli in Modern Mapping Theory*. Springer Science + Business Media, New York LLC.
- [15] Голузин, Г.М. (1966). *Геометрическая теория функций комплексного переменного*. Наука, ФИЗМАТГИЗ, М.
- [16] Ryazanov, V., Srebro, U., Yakubov, E. (2008). On convergence theory for Beltrami equations. *Ukr. Math. Bull.*, 5(4), 517–528.
- [17] Hencl, S., Koskela, P. (2006). Regularity of the inverse of a planar Sobolev homeomorphism. *Arch. Ration. Mech. and Anal.*, 180(1), 75–95.
- [18] Пономарёв, С.П. (1995). N^{-1} -свойство отображений и условие (N) Лузина. *Матем. заметки*, 58, 411–418.
- [19] Maly, J., Martio, O. (1995). Lusin's condition N and mappings of the class $W_{loc}^{1,n}$. *J. Reine Angew. Math.*, 458, 19–36.
- [20] Федерер, Г. (1987). *Геометрическая теория меры*. Наука, М.
- [21] Альфорс, Л. (1969). *Лекции по квазиконформным отображениям*. Мир, Москва.
- [22] Решетняк, Ю.Г. (1982). *Пространственные отображения с ограниченным искажением*. Наука, Новосибирск.
- [23] Lehto, O., Virtanen, K. (1973). *Quasiconformal Mappings in the Plane*. Springer, New York etc.
- [24] Севостьянов, Є.О., Скворцов, С.О., Довгопятий, О.П. (2020). Про негеоморфні відображення з оберненою нерівністю Полецького. *Укр. мат. вісник*, 17(3), 414–436.
- [25] Стойлов, С. (1964). *Лекции о топологических принципах теории аналитических функций*. Наука, М.
- [26] Севостьянов, Е.А., Аналог теоремы Монтеля для отображений класса Соболева с конечным искажением. *Укр. матем. журнал*, 67(6), 829–837; transl. in *Ukrainian Mathematical Journal*, 67(6), 938–947.
- [27] Ковтонюк, Д.А., Петков, И.В., Рязанов, В.И., Салимов, Р.Р. (2013). Граничное поведение и задача Дирихле для уравнений Бельтрами, *Алгебра и анализ*, 25(4), 101–124; transl. in *St. Petersburg Math. J.*, 25(4), 587–603.
- [28] Гурвиц, А., Курант, Р. (1968). *Теория функций*. Наука, М.

- [29] Рязанов, В.И. (1990). О точности некоторых теорем сходимости. *Доклады АН СССР*, 315(2), 317–319.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

**Євген
Олександрович
Севостьянов**

Житомирський державний університет
ім. І. Франко,
Житомир, Україна,
Інститут прикладної математики
і механіки НАН України,
Слов'янськ, Україна
E-Mail: esevostyanov2009@gmail.com

**Олександр
Петрович
Довгопятий**

Житомирський державний університет
ім. І. Франко,
Житомир, Україна
E-Mail: Alexdov1111111@gmail.com